

عنوان مقاله:

انتقادات فرگه به نظریه ی ایده انگارانه ی معنا و استدلال ویتگنشتاین علیه زبان خصوصی

محل انتشار:

دوفصلنامه شناخت، دوره 10، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

مهدی جنگجو گورچین قلعه - دانشجوی دکتری فلسفه معاصر غرب، دانشگاه شهید بهشتی

حسن عرب - دانشجوی دکتری فلسفه معاصر غرب، دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

فرگه یکی از نخستین منتقدان جدی روان شناسی گرایایی در منطق و سمانتیک محسوب می شود. در این مقاله، نخست به بررسی انتقادات وی به نظریه ایده انگارانه معنا می پردازیم. این انتقادات در چارچوب کلی پروژه فکری فرگه، یعنی لوجیسیم، و اصل اول مبانی علم حساب یعنی تمایز امر ابژکتیو/منطقی و امر سوبژکتیو/روانشناختی صورت می گیرد. از دید فرگه، چنین نظریه ای نه تنها صدق را به خطر می اندازد، بلکه معنا و لذا امکان مفاهمه را نیز با چالش مواجه می کند. سپس برخی وجوه این انتقاد فرگه را با استدلال ویتگنشتاین متاخر علیه زبان خصوصی مقایسه می کنیم. کاوش در جزئیات تحلیل فرگه از مفهوم ایده نشان می دهد که وی فروزی در مورد رابطه واژه های زبان عمومی و جهان خصوصی ایده ه های ذهنی دارد که مستعد نقد هستند؛ بررسی مفهوم زبان خصوصی و استدلال ویتگنشتاین علیه آن (و طرح مباحثی چون تعریف خصوصی نشانه، پیروی از قاعده و معیار این همانی) واسطه ای خواهد بود تا به این فروض پی ببریم و آن ها را نقد کنیم.

کلمات کلیدی:

نظریه ی ایده انگارانه ی معنا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1299978>

